

Het Contrast

(...)

Moeten christenen misschien de aardse wereld ontvluchten? En wat houdt het in: je zinnen zetten op het hemelse vaderland? Is dat niet een beetje al te wereldvreemd en ook nog een mooi alibi om hier en nu op deze aarde niets te hoeven te doen aan al het bestaande onrecht? In het hemelse vaderland wordt dit toch allemaal opnieuw recht gezet! Wellicht bedoelt Paulus toch iets anders en helpt het om even na te gaan waarom het volgens Paulus mis loopt met die zgn. vijanden van het kruis die al hun zinnen op het aardse inzetten? Daarvan zegt hij dat ze hun ondergang tegemoet gaan, dat god hun buik is en hun eer schaamteloos. Wat ze ook doen, alles is gericht op het aardse. Ze kijken niet verder dan wat op aarde te krijgen is. Hamburgers zijn genoeg om hun buik te vullen. Met aardse middelen proberen ze hier en nu volmaaktheid te bereiken. Hun horizon gaat niet verder dan dit aardse leven of zeg maar hun eigen leven. Ze beseffen niet dat wat op aarde bereikt wordt met de aarde ten gronde zal gaan. Het zijn mensen die niet met Christus willen sterven maar juist daardoor loopt hun einde uit op de ondergang. Ik heb het al zo vaak gezegd, betoogt Paulus, en zeg het nu zelfs met tranen in mijn ogen.

(...)

Christenen zijn, aldus Paulus, hemelburgers. Zij hebben hun burgerrecht in de hemel. Door hun verbondenheid met Christus (die in de hemel woont) zijn ze niet langer thuis op de aarde. Ze zijn op aarde als het ware als vreemdelingen met een tijdelijke verblijfsvergunning.

(...)

Wie beweert christen te zijn heeft eigenlijk niet genoeg aan de aarde. Christenen mikken hoger en kunnen dan ook het aardse loslaten. Niet alleen materieel, maar ook als mens. Midden in de wereld worden christenen uitgedaagd om zichzelf te geven voor anderen, desnoods tot het uiterste. Voor de consequentie hiervan schrikken velen terug. Toch ligt hier scheiding tussen hamburger of hemelburger. Aan u de keuze.